

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostno pisma se ne sprejemajo in rokopi si ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcijski list „Edinost“. — Tisk tiskarne „Edinost“, vpisane zadrage s omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 31-20
Za pol leta 15-60
Za tri mesece 7-80
Za nedeljsko izdajo na celo leto 6-20
Za pol leta 3-00

Nemci vedno — Isti.

(Od našega posebnega poročevalca.)

Dunaj, 17. julija.

Veliki dan avstrijskega nemstva v Pragi preteklo nedeljo je rodil grozno majhne miške. — Le škoda je, da so bili danes na Dunaju razni listi zaplenjeni, ki so prinašali obširnejša poročila o tem nemškem kokodakanju v praškem »Nemškem domu«.

Vsakega treznega človeka, ki v Avstriji ne živi z glavo v žaklju, mora spraviti le v dobro voljo, ko čita njihovo ropotanje proti neznanemu gosposstvu češke večine, katere se morajo rešiti čim prej. V ta namen so pogreli svoj stari program o popolni ločitvi nemškega dela in združitvi v povsem samostojno državo po načelu samoodločbe s svojim delničnim zborom in odborom itd.

Ali je to ves njihov program za reformo avstrijske ustave? Ali v teh tako resnih časih, ko gre za biti in ne biti, niso imeli nič večjega, nič resnejšega, nič popolnejšega pred očmi? Ali hočejo priti v imenu tako velike stranke s takimi lapaljami pred ustavni odbor za — reformo ustave, od katere pričakujejo narodni rešitev in države izpod razvalin sedanje zmede in ki naj jo postavi za nedolga časa na najtrdnjše temelje popolne zadovoljivosti vseh narodov, ki hočejo dobro sebi in enako vsem svojim sosedom?!

Politiki v parlamentu so danes zmajevali z glavo in rekli: evo dokaz, da se Nemci niso iz vseh velikih in svet pretrgajočih dogodkov ničesar naučili — in od vseh svojih napak, ki jim vsak dan prinašajo novih sovražnikov, niso ničesa pozabili.

Pa da, ako so imeli glavno besedo grof Thun-Salm, Wolf, Pacher in Wiehl, potem ni moglo priti nič pametnejšega iz Prage! — Zakaj ni nekoliko treznejši Dobernik izpopolnil njihovega programa vsaj v tem smislu, da hočejo privoliti v povsem enake koncesije Slovincem na Koroškem in Stajerskem? Ali jim je bilo morda celo to že žal, da so malo dni poprej v principu priznali narodno samoupravo po češkem? — S tem bi sicer še ne poplačali našega jugoslovanskega računa, ali pokazali bi vsaj malce dobre volje, da hočejo vsaj nekaj malega dati na račun naše povsem utemeljene in opravičene terjatve, izrečene v najsvetlejši obliki dne 30. majnika t. l. v poslanski zbornici.

Velevažnega pomena pa je to, kar je povedal posl. Pacher o svoji avdienci pri cesarju, iz katere je odnesel prepričanje, da cesar in vlada stojé na stališču, da je samoodločba in samouprava narodov najpravišnja pot, ki vodi do potrebne nove uredbe notranjih razmer.

Posl. pl. Lodgman pa je imel toliko poguma, da je v posebnem pismu na predsednika tega shoda jasno izjavil to-le: Ako postavimo državna prava češke krone nasproti samostojno deželni nemške Češke, potem je to izpolnitve tega programa edina pot ta, da ima nemška politika toliko poguma, da kar Nemci na Češkem zahtevajo za se, svedčano pripoznamo tudi Rusinom, Italijanom in Jugoslovanom. Da bi krona edino le Nemcem dala to, kar želé, danes ni misliti. Pot do nemške avtonomije na Češkem vodi le preko avtonomije vseh narodov te države, — in ako prevladuje še tu ali tam strah za obstanek sedanjih deželnih mej, ne sme biti to načelno nikakoli ovira za združenje narodov in njihovo samoupravo.

Ta Nemec je danes še nekaka bela vrana med črnim vranjim rodom. Nemški Nationalverband je tri dni kuhal in končno skuhal naslednje godilo, ki jo je danes proglasil za podlago razpravam v ustavnem odboru:

1. Neobhodno potrebna je enotnost državne celote.
2. V okvirju države je ohraniti zgodovinski-politični ustroj.
3. V mejah posamičnih dežel — narodna samouprava tam bivajočih ljudstev.
4. Ohraniti je enotnost državne uprave na podlagi nemškega državnega jezika.
5. Izločitev Galicije — in vsled tega

6. Izločitev galitskih beguncev iz državnega zbora.

In da bo mera še bolj polna, so izjavili, da državnoppravne izjave Slovanov ne morejo služiti za podlago posvetovanjem v ustavnem odboru poslanske zbornice. Zdal pa naj še kdo reče, da je Nemce dosedanja šola in njena šiba že kaj izmordala. Nasproti tem izjavam morem izjaviti mnenje slovenskih politikov, da označeni volkarski program ne more biti in ne bo niti za hip po glava razpravam v ustavnem pododseku. — Ako Nemci vsled svojega intranzigentnega stališča onemogočajo veliko delo za reformo ustave, bodo oni sami odgovorni za vse posledice. Danes so Slovani še pripravljeni, sodelovati pri teh reformah, ki se proglašajo za Najvišjega mesta za potrebne; kdo vé, ali bodo še tako dobre volje za nekoč mesecev?!

Ako Nemci ne bodo razumeli resnosti sedanje položaja in svojo onemoglost, da bi mogli svoje načrte vsiliti narodom te države, je to povsem njihova reč. Mi Jugoslovani imamo pred seboj jasno začrtano pot, po kateri bomo hodili vse dotlej, da dosežemo postavljeni veliki svoj cilj.

Jugoslovanski klub za Bosna in Hercegovina.

(Od našega posebnega poročevalca.)

Dunaj, 17. julija.

Od poučene strani smo prejeli naslednje poročilo:

Jugoslovanski klub je bil podal v seji poslanske zbornice 2. t. m. na ministrskega predsednika interpelacijo, v kateri je naslikal protustavne odnose v Bosni in Hercegovini in zahteval, da se morajo vrniti tamošnjemu prebivalstvu ustavne in državljanske pravice, in posebno to, da se takoj skliče bosensko-hercegovski sabor.

Ker se je pa pokazalo, da je potreben razgovor z ozirom na to akcijo in tudi z ozirom na razna vprašanja, ki se tičejo bosensko-hercegovskega prebivalstva, je povabilo predsedstvo Jugoslovanskega kluba na Dunaj člane predsedništva bosenskega sabora: dr. Bašagića, dr. Sumarića, dr. Dimovića ter civilnega člana Serifa Arnautovića.

Temu povabilu sta se odzvala dr. Sumarić in dr. Dimović. — Serif Arnautović se je brzojavno opravičil, ker je zadržan vsled sej vakua v Sarajevu. Dr. Bašagić je izjavil, da mu ni mogoče priti na Dunaj. Bilo je več posvetovanj, na katerih je prišel v razgovor tudi težek položaj političnih obsojencev v Bosni in Hercegovini, in konstatirali se je moglo popolno soglasje med Jugoslovanskim klubom in bosanskimi politikmi.

Kar so vedeli poročati danes o tem nekateri listi, so edino le kombinacije, — in noben član omenjenih konferenc ni izdal niti najmanjše podrobnosti. Zato so tudi poročila o avdienci na Dunaju, o njihovem smotru in pomenu, kakor tudi o potovanju v Budimpešto popolnoma brez vsake realne podlage.

Umevno pa je, da se je n. pr. raznesla vest o dohodu dveh predsednikov bosanskega sabora na Dunaj, — in videli so jih v parlamentu. Vse drugo so le kombinacije z ozirom na dosedanja delavnost Jugoslovanskega kluba in na razmere v Bosni in Hercegovini.

Jugoslovani — Čehi.

Dunaj, 17. julija.

»Slavische Korrespondenz« je razširila v doslovnem prevodu dva zadnja odstavka nedeljskega poročila o položaju v »Edinosti« v dokaz, da je treba nekoliko obzirneje negovati vse stike med slovenskimi strankami in uvaževati specijalne položaje, ki čisto vplivajo na taktiko v političnem življenju.

Proti grofu Thunu.

Dunaj, 17. julija.

Okrajni odbori Benešev in še 8 sosednjih so izdali ogorčeno izjavo proti članu gosposke zbornice, grofu Osw. Thunu, ki se je črnil sumničiti 102. polk, rekrutovan iz istih okrajev.

Protestujejo proti licemernemu natolcevanju tega aristokrata in dokazujejo z

zaklenem za njim, ko se je po vsem vrtu začelo vpiti mejo očeta. Imela sva samo še toliko časa, da sva se zopet zaklenila v paviljon. Misliti sem si mogla, da je oče pogrešil denar in da me prihaja popraševati po njem. Ena sama njegova beseda, če bi jo čul o stvari, bi pojasnila Raoulu, da oče ni ničesar vedel o kaki vražiji denarja. Prečel je oče prišel do paviljona, sem že odprla tole okno, ki se odpira na ulico.

Nekdo prihaja! . . . Ne smemo vas najti tu, — sem dejala Raoulu.

Ne da bi bil odgovoril tudi le besedico, je skočil skozi okno na ulico. Komaj sem zaprla okno, so že zabobnela vrata pod očetovimi udarci, in hitela sem mu odpirati. Ugenila sem. Bil je ves divji zaradi nepojmljive mu tatvine.

Ko je izvedel resnico, je pač nemudoma planil za Raoulom, kaj ne? — je vprašal sodnik. In brez dvoma se je zgodilo, da je tedaj, ko se je vračal od neuspešnega zasledovanja, srečal de Loze-

rija in se ni mogel ubraniti zločinski misli, da bi umoril de Lozerila, za katerega je vedel, da ima pri sebi tako veliko svoto denarja?

Gospa Brichetova pa je zmajala z glavo.

— Ne, — je rekla. — Sicer je res, če bi bil moj oče izvedel resnico, bi bil gotovo zasledoval gospoda de Cambiata. Toda to se ni zgodilo, ker mu nisem povedala ničesar, vkljub temu, da me je mučil s svojimi vprašanji celo uro.

— Eno uro, pravite?

— Najmanj.

— In ravno v tej uri je bil gospod de Lozeril napaden! — je odgovoril gospod de Badiere, ki je bil še vedno prepričan, da je v resnici kapitan zakrivil zločin, ki se ga je obtožil de Cambiac.

Moj oče je prav tako nedolžen na tem zločinu kot Raoul, — je rekla Avrora.

Toda kdo bi naj bil napadalec? — je vzkliknil sodnik ves osupel.

(Daje.)

glavnih predmetov na navtiških šolah. Le na Primorskem, oziroma v Istri naj ostane vse pri starem, oziroma naj vlada poleg italijanstva še na novo vsili nemštvo.

To pa se ne sme zgoditi, ako v Avstriji še kaj veljajo zakoni in pravice. Ali, ker je Istra po večini hrvatska, ker se Hrvatje z otokov in vstotine Istre posvečajo pomorstvu, da si služijo vsakdanji kruh, in ker dajejo največje število moštva tako trgovski kakor c. in kr. mornarici; ker imajo pravo do višje izobrazbe v mornarskem poklicu, za katerega imajo veliko več sposobnosti nego prebivalci iz notranjosti države; ker je država dolžna, da skrbi za vse državljane enako in jim daje prilike in sredstva za izobrazbo, kakor to nalagajo njihova posebna lega in njihovi zmoglosti; ker je pač skrajni čas, dokazati svetu, da vzhodno in severno obrežje Adrije ni italijansko; ker bi bile pomembne težnje v teh ozirih krivične za hrvatsko prebivalstvo in tudi docela nenaravne in neuspešne, in ker je neohodno potrebno, da se skrbi za častniški naraščaj iz ljudstva, ki je po svoji naravi v to poklicano, vprašajo interelantje:

Ali hoče njegova ekscelencia brez odloga poskrbeti, da se že s prihodnjim šolskim letom ustanovi v Istri, če le mogoče v Lošnju. Malem mornarska šola hrvaškimi učnim jezikom, na kateri naj bodo pri naših mornarici potrebni jeziki kot učni predmeti?

Šele zdaj, ko je cenzura prav pošteno pokrtala Nemce, pride ustavni odbor do sape, predno pojde na večtedensko počitnice. Značilno, kaj?!

Za hrvaško pomorsko šolo v Lošnju Malem.

Posl. Spinčić in tov. so podali v seji poslanske zbornice 14. t. m. interpelacijo na voditelja ministrstva za uk in bogocastje za ustanovitev navtične šole v Malem Lošnju.

Avtonomne in tudi državne oblasti so doslej hrvaško prebivalstvo prezirale, zaničevale, zapostavljale ali zanemarjale, italijansko pa vsestranski podpirale, da je postalo hrvaško prebivalstvo v političnem okraju Lošnju Mali (otoki Lošinj, Cres, Susak, Unije, Sv. Peter, Ilovik) bodisi italijanskega mišljenja ali pa narodno nezavedno.

To se je godilo s koruptno upravo ali s šolami. Ljudskih šol ni, a v Lošnju Malem je bila do vojne z Italijo italijanska pomorska šola, tako da hrvaški sinovi niso mogli zahajati v to šolo, in ako so — so postali zagrizeni Italijani.

Vse pritožbe in zahteve bodisi ljudstva, bodisi zastopnikov v državnem zboru, da bi se ustanovile vzporednice na že obstoječi pomorski šoli, so bile zaman.

Zdal pa, ko so bile oblasti prisiljene, zavarovati to laško šolo, prihajajo na dan glasovi, da je treba ustanoviti nemške pomorske šole sploh. Pravijo, da te šole niso le za majhen del italijanskega in hrvaškega prebivalstva, marveč da morajo imeti značaj vse monarhijske, ki podpira trgovsko plovstvo. Dalje trdijo, da mora biti vzgoja strogo v avstrijskem duhu in da mora biti zaradi tega tudi nemški učni jezik, ki da mora zavzeti tisto mesto, kakršno mu tiče v državi in na svetu sploh. — Pa tudi za to da je treba poskrbeti, da bodo mogli Nemci nemški govoriti pri agenturah in na ladjah. V tem oziru pa častništvo na trgovskih ladjah med to vojno v marsikakem oziru ni ustrezalo zahtevam.

Ubogemu Primorcu se torej zaviđa še tisti koček kruha, ki bi nja ga radi odvezli, dočim mu je pot do zaslužka v notranjosti države zaprta.

Tudi se postavljajo na neopravičene in obrekivne trditve, da je vzgoja v avstrijskem duhu možna le z nemškim jezikom, ki ga nezakonito že proglašajo za državni jezik. — Hočejo ga vsiliti povsod tam, kamor nič ne spada. Menijo, da so agenture in častništvo na ladjah le za Nemce, in obrekujejo slednje, da ni ustrezalo potrebam med vojno.

Zahtevajo pa, da bodi italijanski jezik sploh, v Dalmaciji tudi hrvaški, eden rila in se ni mogel ubraniti zločinski misli, da bi umoril de Lozerila, za katerega je vedel, da ima pri sebi tako veliko svoto denarja?

Gospa Brichetova pa je zmajala z glavo.

— Ne, — je rekla. — Sicer je res, če bi bil moj oče izvedel resnico, bi bil gotovo zasledoval gospoda de Cambiata. Toda to se ni zgodilo, ker mu nisem povedala ničesar, vkljub temu, da me je mučil s svojimi vprašanji celo uro.

— Eno uro, pravite?

— Najmanj.

— In ravno v tej uri je bil gospod de Lozeril napaden! — je odgovoril gospod de Badiere, ki je bil še vedno prepričan, da je v resnici kapitan zakrivil zločin, ki se ga je obtožil de Cambiac.

Moj oče je prav tako nedolžen na tem zločinu kot Raoul, — je rekla Avrora.

Toda kdo bi naj bil napadalec? — je vzkliknil sodnik ves osupel.

(Daje.)

2. V okvirju države je ohraniti zgodovinski-politični ustroj.

3. V mejah posamičnih dežel — narodna samouprava tam bivajočih ljudstev.

4. Ohraniti je enotnost državne uprave na podlagi nemškega državnega jezika.

5. Izločitev Galicije — in vsled tega

6. Izločitev galitskih beguncev iz državnega zbora.

In da bo mera še bolj polna, so izjavili, da državnoppravne izjave Slovanov ne morejo služiti za podlago posvetovanjem v ustavnem odboru poslanske zbornice. Zdal pa naj še kdo reče, da je Nemce dosedanja šola in njena šiba že kaj izmordala. Nasproti tem izjavam morem izjaviti mnenje slovenskih politikov, da označeni volkarski program ne more biti in ne bo niti za hip po glava razpravam v ustavnem pododseku. — Ako Nemci vsled svojega intranzigentnega stališča onemogočajo veliko delo za reformo ustave, bodo oni sami odgovorni za vse posledice. Danes so Slovani še pripravljeni, sodelovati pri teh reformah, ki se proglašajo za Najvišjega mesta za potrebne; kdo vé, ali bodo še tako dobre volje za nekoč mesecev?!

Ako Nemci ne bodo razumeli resnosti sedanje položaja in svojo onemoglost, da bi mogli svoje načrte vsiliti narodom te države, je to povsem njihova reč. Mi Jugoslovani imamo pred seboj jasno začrtano pot, po kateri bomo hodili vse dotlej, da dosežemo postavljeni veliki svoj cilj.

Jugoslovanski klub za Bosna in Hercegovina.

(Od našega posebnega poročevalca.)

Dunaj, 17. julija.

Od poučene strani smo prejeli naslednje poročilo:

Jugoslovanski klub je bil podal v seji poslanske zbornice 2. t. m. na ministrskega predsednika interpelacijo, v kateri je naslikal protustavne odnose v Bosni in Hercegovini in zahteval, da se morajo vrniti tamošnjemu prebivalstvu ustavne in državljanske pravice, in posebno to, da se takoj skliče bosensko-hercegovski sabor.

Ker se je pa pokazalo, da je potreben razgovor z ozirom na to akcijo in tudi z ozirom na razna vprašanja, ki se tičejo bosensko-hercegovskega prebivalstva, je povabilo predsedstvo Jugoslovanskega kluba na Dunaj člane predsedništva bosenskega sabora: dr. Bašagića, dr. Sumarića, dr. Dimovića ter civilnega člana Serifa Arnautovića.

Temu povabilu sta se odzvala dr. Sumarić in dr. Dimović. — Serif Arnautović se je brzojavno opravičil, ker je zadržan vsled sej vakua v Sarajevu. Dr. Bašagić je izjavil, da mu ni mogoče priti na Dunaj. Bilo je več posvetovanj, na katerih je prišel v razgovor tudi težek položaj političnih obsojencev v Bosni in Hercegovini, in konstatirali se je moglo popolno soglasje med Jugoslovanskim klubom in bosanskimi politikmi.

Kar so vedeli poročati danes o tem nekateri listi, so edino le kombinacije, — in noben član omenjenih konferenc ni izdal niti najmanjše podrobnosti. Zato so tudi poročila o avdienci na Dunaju, o njihovem smotru in pomenu, kakor tudi o potovanju v Budimpešto popolnoma brez vsake realne podlage.

Umevno pa je, da se je n. pr. raznesla vest o dohodu dveh predsednikov bosanskega sabora na Dunaj, — in videli so jih v parlamentu. Vse drugo so le kombinacije z ozirom na dosedanja delavnost Jugoslovanskega kluba in na razmere v Bosni in Hercegovini.

Jugoslovani — Čehi.

Dunaj, 17. julija.

»Slavische Korrespondenz« je razširila v doslovnem prevodu dva zadnja odstavka nedeljskega poročila o položaju v »Edinosti« v dokaz, da je treba nekoliko obzirneje negovati vse stike med slovenskimi strankami in uvaževati specijalne položaje, ki čisto vplivajo na taktiko v političnem življenju.

Proti grofu Thunu.

Dunaj, 17. julija.

Okrajni odbori Benešev in še 8 sosednjih so izdali ogorčeno izjavo proti članu gosposke zbornice, grofu Osw. Thunu, ki se je črnil sumničiti 102. polk, rekrutovan iz istih okrajev.

Protestujejo proti licemernemu natolcevanju tega aristokrata in dokazujejo z

zaklenem za njim, ko se je po vsem vrtu začelo vpiti mejo očeta. Imela sva samo še toliko časa, da sva se zopet zaklenila v paviljon. Misliti sem si mogla, da je oče pogrešil denar in da me prihaja popraševati po njem. Ena sama njegova beseda, če bi jo čul o stvari, bi pojasnila Raoulu, da oče ni ničesar vedel o kaki vražiji denarja. Prečel je oče prišel do paviljona, sem že odprla tole okno, ki se odpira na ulico.

Nekdo prihaja! . . . Ne smemo vas najti tu, — sem dejala Raoulu.

Ne da bi bil odgovoril tudi le besedico, je skočil skozi okno na ulico. Komaj sem zaprla okno, so že zabobnela vrata pod očetovimi udarci, in hitela sem mu odpirati. Ugenila sem. Bil je ves divji zaradi nepojmljive mu tatvine.

Ko je izvedel resnico, je pač nemudoma planil za Raoulom, kaj ne? — je vprašal sodnik. In brez dvoma se je zgodilo, da je tedaj, ko se je vračal od neuspešnega zasledovanja, srečal de Loze-

rija in se ni mogel ubraniti zločinski misli, da bi umoril de Lozerila, za katerega je vedel, da ima pri sebi tako veliko svoto denarja?

Gospa Brichetova pa je zmajala z glavo.

— Ne, — je rekla. — Sicer je res, če bi bil moj oče izvedel resnico, bi bil gotovo zasledoval gospoda de Cambiata. Toda to se ni zgodilo, ker mu nisem povedala ničesar, vkljub temu, da me je mučil s svojimi vprašanji celo uro.

— Eno uro, pravite?

— Najmanj.

— In ravno v tej uri je bil gospod de Lozeril napaden! — je odgovoril gospod de Badiere, ki je bil še vedno prepričan, da je v resnici kapitan zakrivil zločin, ki se ga je obtožil de Cambiac.

Moj oče je prav tako nedolžen na tem zločinu kot Raoul, — je rekla Avrora.

Toda kdo bi naj bil napadalec? — je vzkliknil sodnik ves osupel.

(Daje.)

glavnih predmetov na navtiških šolah. Le na Primorskem, oziroma v Istri naj ostane vse pri starem, oziroma naj vlada poleg italijanstva še na novo vsili nemštvo.

To pa se ne sme zgoditi, ako v Avstriji še kaj veljajo zakoni in pravice. Ali, ker je Istra po večini hrvatska, ker se Hrvatje z otokov in vstotine Istre posvečajo pomorstvu, da si služijo vsakdanji kruh, in ker dajejo največje število moštva tako trgovski kakor c. in kr. mornarici; ker imajo pravo do višje izobrazbe v mornarskem poklicu, za katerega imajo veliko več sposobnosti nego prebivalci iz notranjosti države; ker je država dolžna, da skrbi za vse državljane enako in jim daje prilike in sredstva za izobrazbo, kakor to nalagajo njihova posebna lega in njihovi zmoglosti; ker je pač skrajni čas, dokazati svetu, da vzhodno in severno obrežje Adrije ni italijansko; ker bi bile pomembne težnje v teh ozirih krivične za hrvatsko prebivalstvo in tudi docela nenaravne in neuspešne, in ker je neohodno potrebno, da se skrbi za častniški naraščaj iz ljudstva, ki je po svoji naravi v to poklicano, vprašajo interelantje:

Ali hoče njegova ekscelencia brez odloga poskrbeti, da se že s prihodnjim šolskim letom ustanovi v Istri, če le mogoče v Lošnju. Malem mornarska šola hrvaškimi učnim jezikom, na kateri naj bodo pri naših mornarici potrebni jeziki kot učni predmeti?

Šele zdaj, ko je cenzura prav pošteno pokrtala Nemce, pride ustavni odbor do sape, predno pojde na večtedensko počitnice. Značilno, kaj?!

Za hrvaško pomorsko šolo v Lošnju Malem.

Posl. Spinčić in tov. so podali v seji poslanske zbornice 14. t. m. interpelacijo na voditelja ministrstva za uk in bogocastje za ustanovitev navtične šole v Malem Lošnju.

Avtonomne in tudi državne oblasti so doslej hrvaško prebivalstvo prezirale, zaničevale, zapostavljale ali zanemarjale, italijansko pa vsestranski podpirale, da je postalo hrvaško prebivalstvo v političnem okraju Lošnju Mali (otoki Lošinj, Cres, Susak, Unije, Sv. Peter, Ilovik) bodisi italijanskega mišljenja ali pa narodno nezavedno.

To se je godilo s koruptno upravo ali s šolami. Ljudskih šol ni, a v Lošnju Malem je bila do vojne z Italijo italijanska pomorska šola, tako da hrvaški sinovi niso mogli zahajati v to šolo, in ako so — so postali zagrizeni Italijani.

Vse pritožbe in zahteve bodisi ljudstva, bodisi zastopnikov v državnem zboru, da bi se ustanovile vzporednice na že obstoječi pomorski šoli, so bile zaman.

Zdal pa, ko so bile oblasti prisiljene, zavarovati to laško šolo, prihajajo na dan glasovi, da je treba ustanoviti nemške pomorske šole sploh. Pravijo, da te šole niso le za majhen del italijanskega in hrvaškega prebivalstva, marveč da morajo imeti značaj vse monarhijske, ki podpira trgovsko plovstvo. Dalje trdijo, da mora biti vzgoja strogo v avstrijskem duhu in da mora biti zaradi tega tudi nemški učni jezik, ki da mora zavzeti tisto mesto, kakršno mu tiče v državi in na svetu sploh. — Pa tudi za to da je treba poskrbeti, da bodo mogli Nemci nemški govoriti pri agenturah in na ladjah. V tem oziru pa častništvo na trgovskih ladjah med to vojno v marsikakem oziru ni ustrezalo zahtevam.

Ubogemu Primorcu se torej zaviđa še tisti koček kruha, ki bi nja ga radi odvezli, dočim mu je pot do zaslužka v notranjosti države zaprta.

Tudi se postavljajo na neopravičene in obrekivne trditve, da je vzgoja v avstrijskem duhu možna le z nemškim jezikom, ki ga nezakonito že proglašajo za državni jezik. — Hočejo ga vsiliti povsod tam, kamor nič ne spada. Menijo, da so agenture in častništvo na ladjah le za Nemce, in obrekujejo slednje, da ni ustrezalo potrebam med vojno.

Zahtevajo pa, da bodi italijanski jezik sploh, v Dalmaciji tudi hrvaški, eden rila in se ni mogel ubraniti zločinski misli, da bi umoril de Lozerila, za katerega je vedel, da ima pri sebi tako veliko svoto denarja?

Gospa Brichetova pa je zmajala z

RUSKA VLADA IN UKRAJINSKO VPRAŠANJE.

PETROGRAD, 16. (Kor.) Provizorična vlada je glede ukrajinskega vprašanja izjavila: Kot višji organ za predpovedovanje o vprašanju ukrajinskih ozemelj je treba ustanoviti posebno generalno tajništvo, čegar članje imenuje vlada sporazumno z ukrajinskimi osrednjimi svetom in katerih število bo izpolnjeno z zastopniki družin v Ukrajini bivajočih narodnosti. Imenovani organ dobi ukaz, da izvede odredbe, tičeče se življenjskih pogojev in uprave v imenovanih ozemljih. Ker smatra provizorična vlada bojno enotnost armade za neobhodno potrebno, zato nikakor ne more odobravati nasprotnih odredb. Istočasno smatra vlada za možno, da pripeva tudi vnaprej k najpristnejši narodni enotnosti Ukrajincev, ako uvršča v ukrajinske enote le Ukrajince. Zastavna vlada smatra, da se zamorejo Ukrajinci sami udeležiti sedaj rešitve tega vojaškega problema. V to svrhu bodo sporazumno z osrednjim svetom dodeljeni vojnemu ministru, generalnemu štabu in generalisimu posebni ukrajinski delegati. Kar se tiče krajin ukrajinskih odsekov, se bo nadaljevalo njihovo delovanje na splošnih temeljih, ki jih je treba spraviti v soglasje z delovanjem drugih, posebnih vojaških organizacij.

PETROGRAD, 17. (Kor.) Že javljeni odstop več ministrov je v zvezi z ukrajinskim problemom. Odstopivši ministri niso hoteli privoliti v sklepe glede Ukrajine, ker zamore po njihovem mnenju odločiti o odnosih Ukrajine napram ostali Rusiji le ustavodajna skupščina.

Delavsko - vojaški svet in upori polkov na fronti.

PETROGRAD, 17. (Kor.) Izvrševalni odbor delavsko-vojaškega sveta in odbor delegacijskega sveta kmetrov objavlja sledeči oklic na vse delavce in vojake v Petrogradu: »Neznane osebe so Vas proti splošni volji, vstevši socialistične stranke, povabile, da protestirate na ulicah z orožjem v roki proti razpustu polkov, ki so se na fronti omadeževali z zločinskimi kršenjem svojih dolžnosti napram revoluciji. Mi delegati revolucionarne demokracije vse Rusije Vam izjavljamo, da so bili polki razpuščeni na ukaz vojaškega odseka in vojnega ministra Kerenskoga. Vsako dejanje branitve razpuščenih polkov je torej dejanje proti našim bratom, ki prelivajo svojo kri na fronti. Opozarjamo Vas, da ne sme nobena vojaška enota brez posebnega dovoljenja vrhovnega poveljnika, ki je dogovorjen z nami, nastopiti z orožjem v roki. Vse one, ki bi ravnali drugače, proglašamo za izdajce in sovražnike revolucije. Istočasno ukrenemo vse potrebne odredbe, da pripomoremo temu ukazu do veljave. Provizorična vlada je pristavila k razglasu: »Vsed oboroženih demonstracij gotovih vojaških enot, ki so se vršile dne 16. in ponoči 17. t. m. in pri katerih je bilo več oseb ranjenih, so prenevedane vsake demonstracije.«

Romani prično ofenzivo.

LUGANO, 17. (Kor.) Agence de Balcan poroča, da je romunska armada pripravljena, da popolnoma sporazumno z Bruselovim preide v ofenzivo. Razpoloženje v romunski armadi je izvrstno.

NOVA KITAJSKA VLADA.

PEKING, 17. (Kor.) Reuterjev urad izjavlja: Vang Tasch je bil imenovan za vnanjega, Lin Kuan Suang za mornariškega ministra. Predsednik je izjavil, da bi bil pripravljen, zopet prevzeti predsedstvo.

PEKING, 17. (Kor.) Tuan Ci Jui je sprejel imenovanje za ministrskega predsednika in vojnega ministra.

Demisija italijanskega mornariškega ministra.

RIM, 18. (Kor.) Kralj je sprejel demisijo mornariškega ministra admirala Triangia in imenoval za njegovega naslednika admirala Alberta del Bona.

Srbski princ Jurij v Švic.

BERN, 17. (Kor.) Srbski princ Jurij je dne 15. t. m. prisel v Brieg (Švica).

Rekonstrukcija angleškega kabineta.

LONDON, 17. (Kor.) Uralno se poroča: Prvi lord, admiral Carson, je bil imenovan za člana vojnega sveta brez portfelja, Addison za ministra brez portfelja, Montagu za državnega tajnika za Indijo, Churchill za munijskega ministra in Eric Geddes za prvega lorda admiraltete.

Izpememba inena angleške kraljeve rodbine.

LONDON, 17. (Kor.) Tajni svet je soglasno sklenil, da naj se ime kraljeve hiše izpremeni.

Razne politične vesti.

»Brezsrčnost.« V nekem članku glasila nemških radikalcev v avstrijskem državnem zboru se zahteva nekaterih strank v nemškem državnem zboru, naj se namesto zastarelega golinega reda za pruski deželni zbor sklene voliti zakon na podlagi enake volilne pravice — zasnemlje kot »splošen enak volilni kiset« (stranišče) ter označa kot »brezsramnost«. Istega dne 11. julija, ko je izšel ta panflet, je berlinski vradni list objavil naredbo cesarja Viljema na državnega kancelarja kot predsednika državnega ministrstva, ki odreja, naj se preloži pruskemu deželnemu zboru načrt zakona za izpemembo volilnega reda na podlagi enake volilne pravice! — Tudi to je prišel torej odgovor z najvišje strani na tisti nemško-radikalni napad proti politični enakopravnosti državljani. Ali bodo ti zbesneleži in pajaci hoteli trditi, da cesar Viljem, ki sicer kleče z rokami v nebo, kako bogosličnost, postavlja nemškemu narodu — stranišče?! Ali mu

bodo hoteli očitati, da se je ponižal v izvrševalni organ za — brezsrčnost! — Ubogi nemški snižeži! Če bodo hoteli voliti, bodo morali — po njihovi lastni besedah — na stranišče! Velika je njihova megalomanija, velika njihova srditost, silen njihov — apetit, ali se močnejša je sila velikih idej, ki so na pohodu v ves svet: demokracije, enakosti in svobode! Kolesa pojdejo preko njih!

Domače vesti.

Oddaja bakrenih valjarjev kopalnih peči. Po odredbi ministrstva za deželno brambo z dne 6. decembra 1916 so imeli vsi lastniki za kurjavo z drvmi ali premogom urejenih kopalnih peči, oziroma oni, v katerih shrambi se nahajajo, te peči do 15. januarja 1917 prijaviti pri občini ter pri tem izjaviti, ali si hočejo sami nabaviti nadomestek za bakrene valjarje (cilindre) ali če žele, da se jim ta nadomestek dostavi. V poslednjem slučaju bi bilo te valjarje oddati šele potem, ko bi bil dostavljen nadomestek, dočim je bilo bakrene valjarje, katerih lastniki so izjavili, da si sami priskrbe nadomestek, oddati najkasneje do 15. februarja 1917 in sicer ali kovinski centrali na Dunaj ali pa pristojni c. kr. prevzemni komisiji za kovine in zlitine v Gradcu (tej poslednji po ceni 5 K za 1 kg bakrene teže in proti povrnitvi prevoznih stroškov). Velik del lastnikov kopalnih peči, oziroma oseb, ki imajo take peči v shrambi, pa, kakor se je ugotovilo, ni niti prijavilo teh peči niti jih niso oddali pristojnim mestom. Zato se bo čim prej uvedla stroga kontrola, da se dožene, kdo je opustil dolžnost prijave ali oddaje. Po § 9 gorjomenjske ministrske odredbe imajo dotičniki, ki tozadevno niso izpolnili svoje dolžnosti, pričakovati stroge kazni. Je torej v lastnem interesu vsakogar, ki dosega še ni oddal bakrenih valjarjev kopalnih peči, da jih še pred uvedbo omenjene kontrole, torej čim prej, odda pristojni prevzemni komisiji (za Primorsko v Gradcu). Četudi se uradnim potom ne more več dostaviti nadomestek, se bo vendar poskrbelo, da tvrdke, ki so prevzele izdelovanje nadomestnih valjarjev, po možnosti dobe potrebni nadomestni material (železno pločevino itd.).

Na naslov aprovizacijske komisije. Ugotavljamo, da smo obvestilo o razdeljevanju govejega mesa, ki se je pričelo danes ob 6 zjutraj, prejeli zopet šele včeraj popoldne, dočim so je italijanski listi mogli prinesiti že včeraj zjutraj. Seveda bi bila objava sedaj post festum brezpredmetna. Ugotavljamo nadalje, da smo že opetovano apelirali na slavno aprovizacijsko komisijo, da poskrbi, da so slovensko občinstvo po svojem glasilu redno in pravčasno obveščeno o vsakokratnem razdeljevanju mesa in sploh o aprovizacijskih stvareh, da so pa bile dosežale, kakor se vidi, vse te naše prošnje zaman. Kaj, ali merodajni gospodje res nimajo volje ali moči, da bi napravili enkrat red v tem pogledu? Pripominjamo, da dobivamo vse objave o aprovizacijskih stvareh v italijanskem jeziku in jih moramo torej šele prevajati. Kako prihajajo potem še do tega, da jih dobivamo šestkrat en dan pozneje kot italijanski listi, ki jim je prihraneno delo prevajanja? Pa vsak način moramo že kar najodločnejše prosvedovati proti takemu omalovaževanju našega lista in slovenskega občinstva.

Oskrbnice vojaških sirot so naprošene, da redno oddajajo (pošiljajo) »izvide« o stanju svojih varovancev in ne le tedaj, kadar vprašujejo za kako podporo, službo ali sploh kako potrebnost. To velja zlasti za one oskrbnice, ki so redkokoli v osebnih zvezi s poizvedovalnicami ter ne morejo poročati in se posvetovati istemu v poizvedovalnem uradu. Organizacija želi imeti vedno jasno sliko o razmerah in stanju svojih varovancev. Ako otroci nad 14 let že lahko kaj zaslužijo, so oskrbnice naprošene, da se o tem prepričajo ter v negativnem slučaju vpišejo, da pridejo do ugotovitve kakšnega zaslužka, da tako pomagajo lažjati družinski položaj. A. S.

Absolventine zaposlovalnih tečajev goriških učiteljskih se opozarjajo, da je oddati več učnih mest na zaposlovalnih zavodih s slovenskim in hrvaškim (tudi z italijanskim) učnim jezikom na Moravskem. Prosilke naj kar najhitreje vpošljejo neokolekovanе prošnje c. kr. moravskemu namestištvu v prejemništvu v Brnu. Poleg proste vožnje in potnine bo dobivalo učno osebo na imenovanih zaposlovalnih zavodih mesečno nagrado 125 K do 145 K.

Vojaški pogreb. V tukajšnji pomožni in kontumačni bolnišnici Rdečega križa je 17. t. m. umrl pešec Josip Simšič, v magdalerski bolnišnici pri stražarstvi Fran Motchnik. Pogreb se bo vršil danes ob 4. oziroma 6 popoldne na vojaško pokopališče.

Zaključna prireditev otroškega vrta šentjakobske podružnice CMD ki se je vršila preteklo nedeljo pri Sv. Jakobu v korist otroškega vrta, je uspešno najslajnejše. Dvorana »Delavskega konsumnega društva« je bila do zadnjega kotička zasedena. Vse točke so bile proizvajane v resnici izvrstno. Med pevskimi točkami je sviral na glasovir prav izborni g. Josip Lah ml. ki se vojni žrtvuje za podružnico. Istotako so pridno prodajale razne gospodinje srečke za srečolov. Prireditelj je imela krasen moralen, a tudi materialen uspeh. Oddvisi vse troške, je ostala na korist našega prepotrebne otroškega vrta lepa svota posebno tudi za to, ker so razne gospe in gospodje preplačali vstopnino in darovali po prejemu kakšnega dobijaka kak znesek.

Nabava Tricurjevih strojev za čiščenje pšenice. Deželna uprava komisija mejne grofije Istre javlja, da je nabavila 14 Tricurjevih strojev za čiščenje in selekcijo

pšenice, ki se čim prej dostavijo gospodarskim korporacijam in se bodo na zahtevo odstopale za porabo poljedelcem. Ti stroji so se mogli nabaviti le tako, da je c. k. ministrstvo za poljedelstvo na prošnjo komisije podelilo v ta namen podporo 5000 K, s katero se je pokrila polovica stroškov. Za to pomoč se komisija zahvaljuje rečni oblasti.

Iz Doline pri Trstu nam pišejo: Z velikim zadoščenjem smo čitali v nedeljski »Edinosti« pod naslovom »Pomagajte!« dopis iz naše občine glede prehrane. Kakaj nas res zelo hudi časi: fižola je komaj za seme, krompir je debel kot orehi, žita ni skoraj nič, hruške smo morali radi dolgih prstov že pred časom še vse zelene potrgati tako, da smo v resnici navezani le na to, kar nam daje aprovizacija. V mirnih časih smo prejeli iz Trsta vse, kar koli smo si pozeleli; manjkalo ni ničesar, zaslužka je bilo dovolj in tako smo se Brežani razvili, da občitimo sedaj pomanjkanje tem hujše. Naša aprovizacija stori vse, da odpomore tej bedi in je njemu neumornemu delovanju se imamo zahvaliti, da prejemamo redno živila in v zakonito določeni množini (ki je seve nezadostna, česar pa naša aprovizacija ni kriva). Ker pa g. dopisnik zadnje mesece gotovo ni bilo doma, naj popravim resnico na ljubo njegovo nedeljsko nastevanje: koruze ali žita prejmemo na mesec na osebo 5—6 kg ali 175 g na dan in ne 2—3 kg, zabele ¼ kg na osebo in mesec in ne 10 dkg, poleg tega je dopisnik pozabil na testenine, sir, prekajeno meso in jajca! Za bolnike so preskrbeli zadnje mesece bele moke in malo sladkorja in šušljanje kravam otrobi. »To je vse, resnično vse!« Drugega pa v Trstu — razun kruha — tudi ni in silno hvaležni bi bili g. dopisniku, ko bi nam pokazal zmožnost, kako zvišati količine teh živil. Da je vse to premalo, ve vsak otrok in ker ne znamo gospodariti, zmanjkuj še ta malenkost, prebno bi smela zmanjkati. Temu pa ni kriva aprovizacija, katere delovanje in trud zna ceniti le oni, ki ne drži križem rok. — Na nekaj pa je g. dopisnik pozabil, kar bi ne smel pozabiti: zakaj delijo v Trstu poleg moke tudi kruh? Ali nismo vsi enako lačni? Naš želodec je enako ustvarjen, kot oni Tržčanov, pomanjkanje in glad je isti, — odkod torej ta razlika? Ali ni to občutna krivica? Zakaj se ne skribi enako za vse? Znamo je, da veliko živil, ki so namenjena Istrli, ostaja v Trstu za tržaško aprovizacijo in tu vprašujemo: »Zakaj to?« Odgovor bi utegnili dobiti naši poslanci, katere opozarjamo na to dejstvo. — M. B.

Mestna zastavilnica. V petek, 20. t. m., se bodo od 9½ dop. do 1 pop. in od 3½ do 6 pop. prodajale na dražbi dragocenosti, zastavljene na svetlomodre listke in sicer razne prejšnje številke.

Izgubila se je v nedeljo, popoldne, med 5. in 6. uro, na poti od Sv. Alojzija preko Lovca do Lonjerja listnica. V listnici so se nahajale listine in pisma ter svota denarja okoli 25 K. Kdor je našel listnico, se naproša, da jo prinese lastniku v parni pralnici Hartmann in dr. v ulici Zonta, proti najdenini 40 K, tudi če prinese samo listnico z listinami in pismi brez denarja, ki se je nahajal v njej.

Smrt črnogorskega historijografa. Dne 27. m. je umrl v Nikšiću črnogorski književnik Sino M. Šobajić, ki se je rodil v vasi Šobajići l. 1828. Kot mladenič se je preselil v Srbijo, kjer je bil v Valjevu učitelj do vojne leta 1875, ko se je povrnil v Črnogoro je bil tajnik nekakega oddelka tamonjske črnogorske vojske. Nad 50 let se je bavil izključno s književnostjo. Njegovo dolgoletno književno delovanje je bilo zelo znamenito in znatne književne in zgodovinske vrednosti. V duhu narodnih pesni je spisal več junških pesmi, v katerih so opisani pojedini boji črnogorskega vojevanja. Pokojni književnik je mnogo polagal na tradicije, pak je do podrobnosti proučeval in opisoval vse slednječkanjega življenje v Črnogori. Zanimivo je opisoval pojedina mesta in osebe, posebno pažljivo pa je obrabčal genealogijo poedinih bratstev in plemen črnogorskih. Od svojih del je zapustil 3 zbirke narodnih pesmi, 2 historiji, mnogo člankov, raztresenih po srbskih časopisih in feljtonih dnevnih listov. Njegovo poslanje in največje delo je »Zeta i Bjelopavlići«, a najbolje (v rokopisu) pesniško delo »Osveta Kosovska«, je baje izgubljeno v črnogorskem dvornem arhivu.

S. Radić je nekaka specialiteta v hrvaškem saboru. Nadarjen, zgovoren, temperamenten, ambiciozen, ali ta šment je v njem, da — ne ve, kaj hoče. Danes se krega in prepira z vsemi; jutri se strinja s tem ali onim; danes bljuje ogenj in žveple na hrvaško-srbsko koalicio, ker stopa v stike z madjarskimi vodilnimi krogi, jutri beži sam v Budimpešto ter konfirira s Zichyjem in Szmracsnyjem in se celo ponaša s tem; svojedobno je stopil v tesne stike s »Slov. ljudsko stranko« in iskal pri njej — tega in onega, pozneje jo je grdil. V seji hrvaškega sabora dne 13. t. m. pa se je pripetil sledeči zanimivi in zahtavni intermezzo. Radić je podajal svojo izjavo ozirom na program vlade. Prišlo je do burnih prizorov z vsemi in med vsemi, kakor drugače sploh ni možno, kadar govori Radić. Govoril je o možnosti, da bi bile prišle sedaj na vladno kmečka in hrvaška stranka prava, ki ta bi razpustili sabor in izvedli nove volitve. Tu pa mu je zaklical poslanec Kovačević: »Ali, prej si trdil ti sam, da tisti, ki bi hotel za časa volne izvajati volitve, spada v Lepoglavo, (V jecol!) — Tableau! Menite, da je bil Radić osupljen! Ogoril je dalje, kakor da ni nikdar mislil na volitve in Lepoglavo. Moč ima tako srečen — temperament, da ga take nezdode ne spravljajo iz ravnotežja.

PROSIMO RABLJENEGA PERILA IN KRP ZA NAŠE UBOGE RANJENCE. — ODDA NAJ SE V »NARODNI DOM«.

DAROV.

Darovi, došli vladnemu komisariju. — Potom podružnice Avstrijskega kreditnega zavoda Marija Basilišco — Grandi iz Trsta, sedaj v Laganu, K 10.000 z namenom, da se razdele med najbolj potrebne vojniške vdove in sirote. (Znesek se je odkazal organizaciji oskrbnic vojaških sirot. Lucija vdova Todeschini K 25 za vdovo in sirote ob Soči padlih vojakov. Ravnateljstvo ljudske in meščanske šole »Nadvojvoda Franc Ferdinand« K 21 kot »dohodek zbirke za »dar« epnih robov. Učna mladež mestne ljudske šole v ulici C. Donadori K 12 za Rdeči križ. Vodstvo italijanske mestne ljudske šole na Vrdeli K 9, nabranih med učenci tekoma meseca julija, in sicer K 6 za Rdeči križ.

Prostovoljni prispevki za vdovski in sirotinski sklad c. kr. črnogorskega okrajnega poveljstva št. 27 v Ljubljani. Glasom poročila upravnega odbora so došli temu skladu sledeči denarni prispevki: XII. izkaz: Jožef Bartoli, med. akces., K 10. Avgust Fischer, major, najdenina, K 10.06. Henrik Vlček, nadporočnik, K 10, c. kr. okrajna sodnica v Ilirski Bistrici, iz neke kazenske zadeve K 10. Fr. Kovač, provizor, Lipa ob Vrbskem jezeru, K 2.20. Moštvo c. kr. črnogorskega okrajnega poveljstva št. 27. Ljubljana, K 10. Uradništvo c. k. okrajnega sodišča in davčnega urada, Senožec, namesto venca za pokojnega c. k. sodnega svetnika Edvarda Picka K 35. Franc E. pl. Garzarolli, župan, K 20. Karl Bone, četovodja, K 3. Mestna hranilnica, Novo mesto, K 250. Moštvo železn. obramb. ofic. oddelka, St. Peter na Krasu K 49.68. Karl Mayer, stotnik, K 10. Franc Zupančič, veleposelnik, Rakovnik, K 10. Ivan Valčič, trgovec, Cerklje, K 10. Anton Strauss, posestnik, Kostanjevica, K 5. Karolina Volavšek, posestnica, Krško, K 20. Karl Černetič, sedlarski mojster, Krško K 2. Ivan Mausser, asist. domobranske razv., Krško, K 3. Vinko Bon, posestnik, Raka, K 100. Neimenovani po upravnistvu »Slovenca« K 90.

MALI OGLASI.

Knjige za osmi razred slovenske šole kupnja za polovično ceno. Parčeto 44, prišilje vrata 20. 1234
Prodnj je ena krava in en vol po niski ceni, vol je star dve leti in tehtal 5 q. Mahin Anton, Vetta di Scorgola 800.
Iščo debla začetenika ali pa praktičnega, iz dobre družine. Dobro ul. sv. Antona št. 7. 1233
Najdenino 40 kron dobi, kdor vrne v nedeljo popoldne od Sv. Alojzija preko Lovca do Lonjerja izgubljeno listnico z listinami in pismi, tudi brez denarja, ki se je nahajal v njej. Odda naj se lastniku v parni pralnici Hartmann in dr. v ulici Zonta 8.
Skušnjico, ki zna tudi kuhati, isče takoj mala družina, družina. Ulica Fabo o Severo št. 17. II. nad. Pivona. A 10
Vino aprovizacije na Opčinah se bode razdeljevalo 19 in 20. t. m. Vsa gostilničar dobi 100 litrov. — K. Malalan. 1231
Kupim 1 par zenskih čevljev št. 38. Ponudbo na Ins. odd. Edinosti pod št. 88. A 11
Vino Opol in jaboleno vino po zmernih cenah se dobi v Trstu, ulica Carintia št. 12, Ursic. 1238

Potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš soprog, oziroma oče

Martin Semen

po dolgi in mučni bolezni, danes ob 8 zjutraj izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb predragega pokojnika se bo vršil v petek, 20. t. m., ob 10½ iz mrtvašnice mestne bolnišnice naravnost na pokopališče pri sv. Ani.

TRST, 18. julija 1917.

Amalija Semen roj. Sever, soproga. Martin, sin. Marija, Julija, hčere.

Tužnim srcem naznanjamo žalostno vest, da je naš preljubljeni soprog oziroma oče in stric gospod

ULRIH ČEKET

poselnik in gostilničar

včeraj ob 4½ zjutraj po dolgi in mučni bolezni previden z sv. zakramenti, izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb nepozabnega pokojnika se bo vršil danes 19. julija iz hiše žalosti ul. Solitarij št. 23.

TRST, 18. julija 1917.

Rozalija Čeket roj. Kerpan, soproga — Josip in Marij, sinovi. Družini Zudenigo in Črnigoi.

Priporočljiva trdka.

Brivnica

»Ala Violetta«, Trst, ulica Torrente št. 39. Točna higijenična postrežba. — Vodič F. Renčić. 722

32 c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene. Ta denarna loterija vsebuje 21.146 dobikov v gotovini v skupnem znesku kron 625.000. Glavni dobiček znaša

200.000 kron

Zrebanje se vrši javno na Dunaju dne 26. julija 1917. — Srečka stane 4 krone.

Srečke so dobivajo v oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju III. Vordere Zollamtstrasse 5, pri kr. og. ravnateljstvu loterij v Budimpešti IX glavno carinsko poslopje, v loterijskih nabiralnicah, tobakarnah, pri davčnih, poštah in železniških uradih, v megalnicah i. t. d. — Igralni načrt za prodajalce srečk brezplačno. Srečke se dopisujejo poštne ceno.

Od ces. kr. ravnateljstva državnih loterij (Oddelek za dobrodelne loterije).

GAMBRINUS

vsaki večer ob 9½

velika varietetna predstava.

Vstopnina K 1.—

ZOBOZDRAVNIK

Dr. J. Čermák

v Trstu, ul. Poste vecchie 12, vogal ulice delle Poste.

Izdiranje zobov brez bolečine.

Plombiranje.

UMETNI ZOBJE

JADRANSKA BANKA

Trst, Via Cassa di Risparmio šte. 5 (Lustno poslopje)

Kapital in rezerva K 13.200.000.—

Filijalke: Dunaj Tegethostrasse 7—9. Dubrovnik, Kotor, Ljubljana, Metković, Opatija, Split, Šibenik, Zadar.

Vloge na knjižice 3½. Vloge na knjižice

od dneva vloge do dneva vzgida. Rentni davek plačuje banka svojega. Obrestovanje vlog na tekočem in žiroračunu po dogovoru. Akreditivi čeki in nakaznice na vsa tu- in inozemska tržišča. — Kupuje in prodaja: vrednostne papirje, rente, obilgacije, zastavna pisma, priporitete, delnice, srečke itd. — Valute in devize, predjudni na vrednostne papirje in blago ležeče v javnih skladiščih. Safe deposits promese. — Prodaja srečk razredne loterije. Zavarovanje vsakovrstnih papirjev proti kurzni izgubi, revizija zrebanja srečk itd. brezplačno. Stavbni kredit, rembour kredit. — Bozna naročila. — Inkaso. — Menjalnica. — Eskompt menic. Telefon: 1463, 1793 in 2676. Brzjavil: JADRANSKA.

Uradne ure: od 9 do 1 popoldne